

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Trgovački sud u Zagrebu (Chorvátsko) 28. marca 2019 —
PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.**

(Vec C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Trgovački sud u Zagrebu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: PARKING d.o.o.

Odporkyňa: SAWAL d.o.o.

Prejudiciálne otázky

1. Je ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, § 1 Ovršni zakon (uverejnený v Narodne novine č. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 a 73/17), ktoré notárov oprávňuje na vymáhanie pohľadávok na základe verejnej listiny vydaním exekučného príkazu, ktorý je exekučným titulom, bez výslovného súhlasu povinnej právnickej osoby so sídlom v Chorvátskej republike, v súlade s článkom 6 ods. 1 EDIP a s článkom 18 ZFEÚ vzhľadom na rozsudky Súdneho dvora vydané vo veciach C-484/15 a C-551/15?
2. Môže sa výklad poskytnutý v rozsudkoch Súdneho dvora z 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) a Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), uplatniť vo vyššie opísanej veci Povrv-1614/2018, ktorú tento súd prejednáva, a konkrétne má sa nariadenie č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že na notárov v Chorvátsku konajúcich v rámci právomocí, ktoré im priznáva vnútroštátne právo v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, pri ktorých sú odporcami právnickej osoby so sídlom v iných členských štátoch Európskej únie, sa nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle uvedeného nariadenia?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Chorvátsko)
11. apríla 2019 — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.**

(Vec C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Obala i lučice d.o.o.

Odporkyňa: NLB Leasing d.o.o.

Prejudiciálne otázky

1. Sú notári oprávnení doručovať písomnosti podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 ⁽¹⁾ o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch, keď doručujú svoje rozhodnutia v prípadoch, v ktorých sa nariadenie č. 1215/2012 ⁽²⁾ neuplatňuje, ak vezmeme do úvahy, že na notárov v Chorvátsku, ktorí v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom konajú v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, sa nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle nariadenia č. 1215/2012? Inými slovami, hoci sa na notárov nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ uvedený v nariadení č. 1215/2012, môžu v prípade, kedy konajú v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, uplatňovať pravidlá o doručovaní písomností stanovené v nariadení (ES) č. 1393/2007?
2. Môže byť parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené v Zakon o sigurnosti prometa na cestama (zákon o bezpečnosti cestnej premávky) a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, zahrnuté medzi občianske veci v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), ktoré upravuje otázku právomoci súdov, ako aj uznávania a výkonu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, a to konkrétne v prípade, kedy ak sa zistí prítomnosť vozidla bez parkovacieho lístka alebo s neplatným parkovacím lístkom, na toto vozidlo sa okamžite vzťahuje povinnosť zaplatiť denný parkovací lístok, ako keby bolo vozidlo zaparkované celý deň, a to bez ohľadu na presnú dobu využitia parkovacieho miesta, takže táto úhrada denného parkovacieho lístka má sankčnú povahu, pričom v niektorých členských štátoch sa takéto parkovanie považuje za dopravný priestupok?
3. Môžu sudy v súdnych sporoch týkajúcich sa parkovania na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené v zákone o bezpečnosti cestnej premávky a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, doručovať písomnosti žalovaným v inom členskom štáte podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch?

Ak sa na základe vyššie uvedených otázok konštatuje, že tento typ parkovania je zahrnutý medzi občianske veci, kladú sa nasledujúce doplňujúce otázky:

4. V prejednávanej veci platí domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním na ulici na mieste, ktoré je označené horizontálnym a/alebo vertikálnym značením, to znamená, že sa predpokladá, že zaparkovaním sa uzatvára zmluva, a v prípade nezaplatenia ceny podľa hodinovej sadzby za parkovanie sa požaduje zaplatenie denného parkovacieho lístka. Kladie sa preto otázka, či táto domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním a súhlas s úhradou ceny za denný parkovací lístok v prípade, ak lístok nebol zakúpený podľa hodinovej sadzby za parkovanie alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, sú v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v iných ustanoveniach práva Európskej únie.
5. Parkovanie v prejednávanej veci sa uskutočnilo v Zadare, a preto existuje súvislosť medzi touto zmluvou a chorváckymi súdmi, ale predstavuje toto parkovanie „službu“ v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vzhľadom na to, že pojem služba zahŕňa to, že strana, ktorá ich poskytuje, vykonáva určitú činnosť, to znamená, že vykonáva túto určitú činnosť za odmenu? Vzniká teda otázka, či postačuje činnosť navrhovateľky na to, aby sa považovala za službu. V prípade neexistencie osobitnej právomoci chorváckych súdov podľa článku 7 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 by príslušným na rozhodnutie sporu bol súd podľa bydliska odporkyne.
6. Možno parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené zákonom o bezpečnosti cestnej premávky a pravidlami týkajúcimi sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, a výber parkovného sa uskutočňuje len v určitom čase počas dňa, považovať za zmluvu o nájme nehnuteľnosti na základe článku 24 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012?

7. Ak v prejednávanej veci nemožno uplatniť vyššie uvedenú domnienku, že toto parkovanie predstavuje uzatvorenie zmluvy (štvrtá prejudiciálna otázka), možno tento typ parkovania, v rámci ktorého právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, v ktorom sa stanovuje úhrada denného parkovacieho lístka v prípade, ak lístok nie je zaplatený vopred za dobu využitia parkovacieho miesta, alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, považovať za vec týkajúcu sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012?
8. Parkovanie v prejednávanej veci sa uskutočnilo pred pristúpením Chorvátskej republiky k Európskej únii, konkrétne 30. júna 2012 o 13:02 hod. Kladie sa preto otázka, či je v tomto spore uplatniteľné ako rozhodné právo nariadenie č. 593/2008⁽³⁾ alebo nariadenie č. 864/2007⁽⁴⁾, s ohľadom na ich časovú pôsobnosť.

Ak má Súdny dvor Európskej únie právomoc odpovedať na otázky súvisiace s uplatňovaním hmotného práva, kladie sa nasledujúca otázka:

9. Je domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním a domnienka súhlasu s úhradou ceny za denný parkovací lístok v prípade, ak lístok nebol zakúpený podľa hodinovej sadzby za parkovanie alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 ZFEÚ a v iných ustanoveniach práva Európskej únie, bez ohľadu na to, či vlastníkom vozidla je fyzická alebo právnická osoba? Inými slovami, možno v súvislosti s určením hmotného práva uplatniť v tomto spore ustanovenia článku 4 nariadenia č. 593/2008 (vzhľadom na to, že spis neobsahuje žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že strany dospeli k dohode o rozhodnom práve)?

— Pokiaľ sa predpokladá, že dochádza k uzatvoreniu zmluvy, išlo by v tomto prípade o zmluvu o poskytovaní služieb, a teda, možno túto zmluvu o parkovaní považovať za službu v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 593/2008?

— Subsidiárne, možno toto parkovanie považovať za nájomnú zmluvu v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 593/2008?

— Subsidiárne, ak by sa na toto parkovanie vzťahovali ustanovenia článku 4 ods. 2 nariadenia č. 593/2008, kladie sa otázka, čo je v tomto prípade predmetom plnenia vzhľadom na to, že navrhovateľka v podstate len vyznačuje povrch cesty na účely parkovania a vyberá parkovné, zatiaľ čo odporkyňa parkuje vozidlo a platí za parkovanie. Ak by sa teda za predmet plnenia považovalo poskytovanie služieb zo strany navrhovateľky, uplatnilo by sa chorvátske právo, ale ak by sa za predmet plnenia považovalo plnenie zo strany odporkyne, uplatnilo by sa slovinské právo. Možno na tento spor uplatniť aj ustanovenia článku 4 ods. [3] nariadenia č. 593/2008 vzhľadom na to, že právo na výber parkovného je v tomto prípade upravené chorvátskym právom, s ktorým má zmluva užšie väzby?

— Pokiaľ sa predpokladá, že ide o mimozmluvný záväzok uvedený v nariadení č. 864/2007, možno tento mimozmluvný záväzok považovať za škodu, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?

— Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za bezdôvodné obohatenie, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?

— Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za konanie bez príkazu, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?

— Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za predzmluvnú zodpovednosť zo strany odporkyne, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 12 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 2007, s. 79).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II) (Ú. v. EÚ L 199, 2007, s. 40).